

[Valdemar Sørensen.]

til at vokse, hvor der kun er Næring til eet. Problemet maa efter min Anskuelse stilles saadan: Om Landets produktionsmæssige Forhold giver Muligheder for øget Beskæftigelse, og om Regeringen søger at udnytte dem paa rigtig Vis. Og allerede da det ærede Medlem Hr. Krag spurgte om Regeringens Beskæftigelsesprogram, havde han selv givet Svar for sit Partis Vedkommende i de bitre Bemærkninger om de Tusinder af Vælgere, der gik til Regeringspartierne, fordi den industrielle Produktionsudvidelse i saa høj Grad fremmedes af det beskæftigelsesmæssige Hensyn i Regeringens Importpolitik. Det fremgaar heraf, at altsaa har Landet virkelig et Beskæftigelsesprogram, som Regeringen arbejder paa at virkeliggøre i et Omfang, som allerede forekom det ærede Medlem uforvarligt. Jeg indrømmer, at maaske vilde jeg være af en lignende Mening, saafremt det afgørende Forhold i Importpolitikken ikke var det, at under en paa Grund af Eksportspærringer forringet Betalingsveje over for Udlandet kunde Befolkningens hverken erhvervs-mæssige eller forbrugsmæssige Forsyning bestrides ved en udvidet Hjemmeproduktion, medmindre man økonomiserede med Betalingsmidlerne paa den Maade, at man flyttede Importen fra de dyre Færdigvarer og undværlige Luksusartikler til billigere og nødvendige Raavarer til Produktionen.

Det er efter min Anskuelse sikkert en Fejl, at de beskæftigelsesmæssige Hensigter er kommet til at spille en saa stor og afgørende Rolle under Uenigheden om Importreguleringen. Det har givet det ærede Medlem Hr. Krag og mange andre en unødigt bred Margin i Agitationen. Den første Nødvendighed maatte dog være den at dække Landets Forsyning baade i Omfang og til rimelige Priser, og denne Bestræbelse kommer uundgaaelig ogsaa til at virke fremmende for Beskæftigelsesgraden i Hjemmeproduktionen. De to Ting er uløseligt knyttet til hinanden. Resultatet har da ogsaa været, at Befolkningens Forbrug af daglige Fornødenheder hidtil er fremskaffet i fornøden Udstrækning, samtidig med at de industrielle Virksomheder har givet Arbejde til Tusinder af nye Hænder. Man kunde nu rejse det Spørgsmaal — og det er jo i øvrigt rejst fra mange Sider —, hvor langt videre denne beskæftigelsesfremmende Produktionspolitik kan føres under Forhold, hvor de beskæftigelsesmæssige Fremskridt saa selvfølgelig ogsaa giver sig Udtryk i større Forbrug og hermed i Kravet om stedse større Import, samtidig med at vi paa den

anden Side af Regnestykket ikke har nogen som helst Sikkerhed for Eksportindtægter, der kan betale den. Det er en Vanskelighed givet af Forholdenes Natur. Fra Modstandernes Side behøver man ikke hoverende at gøre os opmærksom paa den, vi erkender dens Virkelighed, men kan selvfølgelig ikke af den Grund frafalde at fortsætte en Politik, hvis paatrængende Nødvendighed baade forsyningsmæssigt og beskæftigelsesmæssigt Kendsgerningerne dikterer os. Det er ogsaa sandt, at trods alle Fremskridt i Forsyning og Arbejde har Regeringens Produktionspolitik ikke formaaet at give Beskæftigelse til hele Befolkningstilvæksten og til alle dem, der som Følge af visse Erhvervsgrenes, navnlig Landbrugets, Vanskeligheder er blevet kastet ud i Arbejdsløsheden. Heller ikke har afbødende Foranstaltninger af anden lovmæssig Art som de Love af lappende Karakter, jeg omtalte, formaaet det. Der er mange arbejdsløse. Det er en fælles Skade, og det foreliggende Lovforslag forsvarer derfor sig selv. Men desuden drejer det sig her i Lovforslaget om, hvad jeg kan kalde kvalificerede arbejdsløse, det vil sige Folk, der, saa længe de var i Virksomhed, gennem deres Kontingenter har forsikret sig mod Arbejdsløshed paa en Maade, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nu udtrykker sin uskrømtede Højagtelse for, og hvis Kammerater gennem Kassernes Bidrag, dersom denne Lov vedtages, betaler en Del af den foreslaaede Hjælp.

Hvad angaar Lovforslagets økonomiske Side, er det jo desuden saadan, at dets Vedtagelse letter Kommunerne for en Del af deres sociale Udgifter, saaledes som forudgaaende ærede Ordførere har sagt, med mere eller mindre Paaskønnelse, og dette Forslag kommer derfor i det smaa til at virke paa en lignende Maade, det vil sige, det paabegynder en Udligning af Kommunernes Byrder paa lignende Vis som det store Udligningsforslag, man fra Oppositionens Side efterlyste saa ivrigt forleden. Jeg synes derfor, at paa den almindelige beskæftigelsesmæssige og produktive Baggrund i Landet, med Henblik paa den Vinter, vi staar overfor, er dette Lovforslag en Nødvendighed og en Selvfølgelighed, der ikke maa skydes til Side af Hensyn til en Revision af alle de Forhold, som i øvrigt knytter sig til Arbejdsløshedsløvgivningen.

Paa mit Partis Vegne anbefaler jeg Lovforslaget til en velvillig Behandling. For mit eget Vedkommende kan jeg ikke lade være med at tilføje, at i et Land, som ved Industrialisering af Husdyrenes For-